

Čís. 2119.

Podmíněná pohrůžka stačí k naplnění skutkové podstaty zločinu Šu 99 tr. zák., závisí-li její splnění od vůle hrozícího (nikoliv jen ohroženého), nebo dá-li se z jiných důvodů s jistotou očekávat, že dle obvyčejného běhu věci bude splněna.

Nespadá sem výrok: »jestli to opakujete, tak Vás zastřelím«, pronesený uraženým vůči urážce.

(Rozh. ze dne 5. října 1925, Zm I 307/25).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmáteční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Litoměřicích ze dne 14. února 1925, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle Šu 99 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a sprostil obžalovaného z obžaloby, mimo jiné z těchto

důvodů:

Pro věcné stránce (čís. 9 a) Šu 281 tr. ř.) namítá zmáteční stížnost právem, že pohrůžka obžalovaného nebyla takové jakosti, jak vyžaduje § 98 tr. zák., proto, že byla pronesena podmíněně, při čemž splnění podmínky bylo ponecháno výlučně na vůli ohroženého, a že následkem toho nebyla také a nemohla ani býti způsobilou, vzbuditi v ohroženém důvodnou obavu, kdyžť na něm samotném záleželo, zda bude splněna, čili nic. Nálezací soud zjišťuje, že obžalovaný pronesl proti Bohuslavu S-ému pohrůžku podmíněně slovy: »jestli to opakujete, tak Vás zastřelím« a to bezprostředně po tom, když ho hrubě a surově urazil slovy: »to by mohl každý trhan brát revolver atd.« Lze sice připustiti, že i podmíněná pohrůžka stačí k naplnění skutkové podstaty Šu 99 tr. zák. tenkrát, závisí-li splnění podmínky na vůli hrozícího, nebo dá-li se z jiných důvodů s jistotou očekávat, že dle obvyčejného běhu věci bude podmínka splněna. O takové případy však tu nejde. Obžalovaný hrozil Bohuslavovi S-ému zastřelením pouze pro případ, že ho — záložního důstojníka a čestného muže, znovu urazí. Tím ponechal splnění podmínky zcela na vůli ohroženého a záviselo pouze na něm, jak se chce zachovati, buď upustiti od dalšího urážlivého jednání, nebo vydati se nebezpečí, že podmíněná pohrůžka bude uskutečněna. Poněvadž obžalovaný měl právo, žádati na Bohuslava S-ém, by trestné urážky naopakoval, nelze jeho jednání kvalifikovati ani jako vydírání podle Šu 98 tr. zák. Bylo proto zmáteční stížnosti z důvodu Šu 281 čís. 9 a) tr. ř. vyhověti, napadený rozsudek zrušiti a obžalovaného sprostiti z obžaloby.

Čís. 2120.

Zákon o tisku ze dne 17. prosince 1862, čís. 6 ř. zák. z roku 1863.

S hlediska Šu 24 zákona a Šu 2 e) tr. zák. nevyvíňuje redaktora, uveřejnivšího zabavený článek, okolnost, že mu byl zaslán poslancem a nadepsán »interpelace«; bylo jeho věcí, informovati se, zda byl článek